

[Handelsministeren.]

met med, maa kunne forstaa, at Spørgsmaalet er ikke saa ligetil at afgøre.

Endelig skal jeg gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen, som talte om Kartofler og Sprit og sagde, at der havde været Samraad derom i Finansudvalget. Jeg kan sige det samme til det ærede Medlem, som jeg sagde i Udvalget, nemlig at jeg kan ikke klare dette Spørgsmaal i Øjeblikket. Spritfabrikkerne har en Overenskomst med Staten, men den er ikke saaledes, at den giver mig nogen Bemyndigelse til at paalægge Spritfabrikkerne noget i Retning af det, som det ærede Medlem ønsker.

Spritfabrikkerne har Kontraktavlere, og saa har de almindelige Overenskomster med en Del Avlere, som senere er kommet til, fordi Fabrikkerne har udvidet deres Forbrug af Kartofler i Spritproduktionen. Jeg kan meget godt indse, at det ærede Medlem kan have Ret i den Betragtning, at det er ubehageligt for de nye Avlere, som dyrker mindre Arealer, at skulle være forpligtet til at tage Bærmen. Bærmen andrager 30 Øre pr. Tønde Kartofler, men Spritfabrikkerne kan ikke komme af med den Bærme, som fremkommer ved Anvendelsen af Kartofler i Spritproduktionen. De maa ikke lade Bærmen flyde ud i Vandet, for saa forurenes Vandet paa en saadan Maade, at de paagældende Autoriteter gør Indvendinger og vil gøre Ansvar gældende over for Spritfabrikkerne. De skal altsaa af med Bærmen, og det har de store Vanskeligheder med, ikke mindst af den Grund, at en Del af deres Kontraktavlere har en saadan Ordning, at de ikke har været og ikke er forpligtede til at aftage Bærmen.

Det er derfor naturligt og forstaaeligt, at Spritfabrikkerne nu siger til de nye Avlere: I skal aftage den Bærme, der svarer til den Kartoffelleverance, der er Tale om. Det er ogsaa til en vis Grad naturligt, at de paagældende Kartoffeldyrkere siger: Vi bor saa langt borte, og vi er saa smaa Leverandører, og vi er ikke indrettet paa at bruge denne mindre værdifulde Kartoffelbærme, og vi kan derfor ikke være tjent med at skulle aftage denne Bærme. Jeg har Opmærksomheden henvendt paa Spørgsmaalet, efter at det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen har rejst det, og jeg skal gøre mit bedste, for at det kan finde en tilfredsstillende Løsning saa hurtigt som muligt.

Ministeren for offentlige Arbejder (Frøis-Skotte): Det ærede Medlem Hr. Korsgaard nævnte, at Finansudvalget i Anledning

af den for nylig offentliggjorte Betænkning om Sydfynske Jernbaners Status og Rentabilitet foranledigede et Samraad med Ministeren, og omtalte i denne Forbindelse det formelle Spørgsmaal, at da Statsbanerne ejer Linien Nyborg—Faaborg og derfor har Krav paa en vis Forpagtningsafgift, som de ikke har faaet i Finansaaret 1934—35 og formentlig ikke faar i det kommende Aar, kunde dette formentlig have givet sig Udslag paa Finansloven. Forholdet med Hensyn til de sydfynske Baner er jo dette, at de i Fjor meddelte, at de ikke var i Stand til at betale Forpagtningsafgift af de 4 Baner, som de har i Forpagtning, og i den Anledning har disse Baner sammen med de sydfynske Baner rettet en Opfordring til Ministeriet om at lade Banernes Forhold undersøge, saa Mulighederne for deres Drift og Økonomi, enten de drives alene eller i Samdrift, kunde blive bedømt paa Basis af Regnskabet for 1933—34.

Det er Resultatet af denne Undersøgelse, der nu foreligger, og som er tilstillet de paagældende Baner, hvorefter de nu i Fællesskab maa drøfte, hvad der videre skal ske. Og jeg vil derfor, som jeg ogsaa sagde i Finansudvalget, betragte det som noget for tidligt at tage en Diskussion i Finansudvalget og ogsaa her i Salen angaaende dette Spørgsmaal, som de paagældende Baner nu maa se at klare for sig selv.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt Forpagtningsafgiften burde have haft Indflydelse paa Finansloven for Aaret 1934—35, skal jeg sige, at Forholdet er jo ikke det, at Staten formelt har opgivet Fordringen paa Forpagtningsafgiften. Der er givet et Moratorium for Finansaaret 1934—35, og i dette Moratorium bestemmes det, at det Beløb, som ikke er blevet indbetalt til Statskassen, skal forrentes med 4½ pCt. pro anno, og at hvis Beløbet ikke forinden er betalt til Statsbanerne, vil det ved Forpagtningens Ophør være at fradrage i det Mellemregnskab, der findes mellem de sydfynske Baner og Statsbanerne. Der er derfor ikke Tale om, at Beløbet regnskabsmæssigt er opgivet; det staaer i dette Øjeblik blandt udestaaende Fordringer, og der har derfor ikke været nogen Anledning til, at jeg hverken paa Finansloven eller paa Tillægsbevillingsloven har behøvet at markere, at de paagældende Beløb er tabt; det er noget, som vi kommer til, naar Forhandlingerne bliver ført til Ende.

Medens jeg altsaa mener, at det er et noget for tidligt Tidspunkt til her i Rigsdagen at behandle et Spørgsmaal, som i Øjeblikket har et andet Forum, maa jeg